

циализацията на индивида, а традицията определя различно виждане за семейните роли на мъжа и жената. За разлика от голяма част от българите, повечето цигански/ ромски жени запазват вековната си роля на "пазителки на семейното огнище". Циганските/ ромските семейства и сега се крепят изключително на тяхното беззаетно, безропотно и безкритично приемане и реализиране на тази роля. Причините за това са много и разностранни.

1.1. Различните аспекти на социалните роли в живота на мъжа и жената се учат още от ранна детска възраст

Груповото самосъзнание при циганите/ ромите оказва силно и тряйно въздействие върху нагласите и отношението към децата. Те се възприемат като членове на групата, а не само като собствени на родителите си. Традицията създава обстоятелства, при които живеят заедно с още няколко поколения. Социализацията им става в рамките на тази общност. Всички те са вкупом – в частното пространство на дома и в публичното – в махалата. Дължни са да се съобразяват както с очакванията на членовете на семейството, така и с тези на общността. Ежедневно общуват с различни възрастови групи и усвояват правила на иерархизираното общество. Пред тях са поведенческите модели на възрастните. В същото време в голяма степен циганските/ ромските деца се отчуждават от връстниците си от другите етноси.

Различните аспекти на социалните роли в живота се учат още от ранна детска възраст. До към 5-6 годишна възраст децата имат голяма свобода. Над тях не се упражнява строг контрол, а те се наглеждат от по-голяма сестра, брат, братовчед. През следващите четири-пет години